N°. 3885. 1860.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden franko p. p. ƒ 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseren aan „het Bureau van DE TIJD."

DINGSDAG 14 FEBRUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 13 Februarij.

Het rad van avontuur, dat den Napoleontischen wagen in beweging brengt, loopt niet over een straatweg, noch in de rigting, waarin de Keizer het sturen wilde. Er zijn raddraaijers opgestaan, die, ongevraagd en ongewenscht, handen aan het werk hebben geslagen, om het rad vooruit te kruijen, veel verder en langs andere wegen dan het Bonapartismus dit verlangde. Men heeft zoo lang en in zoo verschillende rigting getrokken, dat de wagen, als een eenvoudige voermans-vrachtkar, in het slijk vast is geraakt. De vraag is nu, hoe men den wagen daaruit haalt. Het middel is nog te zoeken, en middelerwijl dat geschiedt, geniet Europa voor 't oogenblik eenige dagen van gelaten onrust, gelijk iemand die moedeloos de beslissing van zijn lot afwacht, en vooraf weet dat die beslissing slechts eene ongunstige zijn kan.

Voor den toeschouwer, al weet hij ook dat allen bestemd zijn om vroeg of laat in de rampen te deelen, die de Napoleontische heerschzucht veroorzaakt, voor den toeschouwer is er geen geringe voldoening in, wanneer hij ziet hoe de ongeregtigheid zich-zelve bedriegt en de list, die [illegible] netten spreidt, zich-zelve daarin verstrikt.

De Fransch-Bonapartistiche politiek is sluw. Maar niet zoo sluw of zij vindt, zoo al geen meesters, dan toch mededingers naar den eereprijs in het strijdperk der intrigue. Tot dusver heeft niemand de overwinning behaalt, maar men kan toch niet nalaten op te merken, dat de Bonapartisten op dit oogenblik niet in het eerste gelid van den strijd staan. Graaf Cavour, Mazzini en lord Palmerston zijn den Keizer Napoleon vooruit; en deze kan zich met het denkbeeld troosten, dat hij door deze drie personaadjes is verschalkt.

Ziehier in korte woorden de geschiedenis, voor zoo ver men haar thans kan kennen.

Wij weten allen met welk fraai programma Napoleon in Italië viel. Geheel Italië en vooral ook de Paus moesten vrij worden, vrij van het Oostenrijksche juk. Italië moest voortaan noch Oostenrijksch, noch Fransch, maar Italië zijn.

Maar inmiddels was, een half jaar te voren, toen alles nog in rust en vrede was, Italië reeds voor een gedeelte verkocht tusschen graaf Cavour en den Keizer.

De Keizer zou de Oostenrijkers uit Italië verjagen tot aan de Adriatische zee. Sardinië zou bijstaan en voor zijne hulp Lombardije verkrijgen; middelerwijl Frankrijk Savoye erlangen zoude. Maar wat zou er met Midden-Italië, met de Kerkelijke Staten, met Venetië geschieden? Dat is nergens te vinden. Zeer zeker is 't — het was vooraf aangekondigd — dat de Paus moest worden beroofd van zijne Staten. Maar aan wien ze geschonken? Tot dus ver is 't niet gebleken wie de vorst zou zijn geweest, voor wien men in Italië, uit de Pauselijke Staten een koninklijken mantel zou hebben gesneden. Maar in allen geval is dit ontwijfelbaar, dat men de zaak zóó trachtte te regelen, dat in plaats van de verjaagde Oostenrijkers, Keizer Napoleon de heer zou zijn geweest in Italië en meester van den Paus.

Door verraad werden de Oostenrijkers even gemakkelijk verwonnen, als den Paus ten prooi der revolutie gegeven. De Oostenrijkers en de Paus waren verkocht en geleverd vóór dat een Fransch soldaat het vuur had gezien.

[illegible] was de zaak niet afgedaan. Men had ook [illegible] met Cavour, met Mazzini en met lord Palmerston. [illegible] waren er wél op gesteld, dat Oostenrijk verjaagd [illegible] nogtans slechts onder de voorwaarde, dat Frankrijk [illegible] in de plaats trad. Cavour tracht Sardinië tot zulk [illegible] magtig koningrijk in Italië te maken, dat het tegen Oostenrijk en tegen Frankrijk bestand wordt. Mazzini daartegen [illegible] er naar, om gansch Italië tot éene ondeelbare republiek om te werken, en maakt daartoe gebruik van Keizer Napoleon en Cavour, die beiden voor hem arbeiden. En lord Palmerston bezigt Italië als een hefboom, waarmede hij het gevreesde Bonapartistiesch keizerrijk hoopt omver te werpen, en speelt tot dat doel met Napoleon, Cavour en Mazzini, die alle drie door lord Palmerston begunstigd werden, voor zoo ver het voor zijn oogmerk dienstig is.

Men zegt dat de vrede van Villafranca ernstig gemeend is geweest. Het is mogelijk ten aanzien der hertogdommen, ofschoon wij 't betwijfelen. Maar het is bekend dat de opstand in de Pauselijke Staten is voortgezet na den vrede van Villafranca, omdat dit te Parijs bevolen werd. In allen geval is het zeker, dat men na den vrede van Villafranca te Parijs, een dubbelzinnige rol heeft gespeeld, en dat daarvan door het driemanschap Cavour, Mazzini en Palmerston gebruik is gemaakt om dien vrede te helpen verijdelen. Zij vreesden allen dien vrede. De een zag zich zijn koningrijk, de ander zijne republiek, de derde zijn hefboom ontvallen, met het vooruitzigt op een voor hen allen even gevaarlijk bondgenootschap tusschen Oostenrijk en Frankrijk. Dat bondschap moest tot elken prijs voorkomen en de Keizer op de revolutionnaire baan gehouden worden. Men slaagde er in om dat rezultaat te bereiken. De Keizer wierp zich hals over kop in de revolutie, bragt alles aan Engeland ten offer, brak met de Kerk [illegible] beschermend stelsel van handel en nijverheid [illegible] daarvoor in de plaats [illegible]. In Italië is de revolutie hem vooruit en bereidt andere uitkomsten, dan hij verlangt; terwijl hem daarenboven, na zoo veel offers, de inbezitneming van Savoye en Nizza te Turijn en Londen betwist wordt, die tevens te Berlijn en te St-Petersburg groot wantrouwen wekt.

De Fransche polititiek zit alzoo letterlijk vast aan alle kanten, verstrikt in hare eigene netten, zonder bondgenoot, met vrienden die òf reeds vijanden zijn, òf den geschikten tijd afwachten, om vijanden te worden.

In dien toestand neemt men zijn toevlugt tot eene onderhandeling. Men wint daardoor tijd, en misschien ook den weg, om uit de moeijelijkheid te geraken.

Lord Palmerston verleent tot de onderhandeling de behulpzame hand. Hij heeft namelijk aan Frankrijk een voorstel gedaan tot bevrediging van Italië; een voorstel zamengevat in vier punten, geheel in 't voordeel van Sardinië gesteld.

Het wordt met beide handen in Frankrijk aangegrepen, omdat het de gelegenheid geeft om het overleg, dat met de noordsche mogendheden begonnen was en plotseling verbroken werd, weer op te vatten. Ten gevolge daarvan heeft de Fransche minister van Buitenlandsche Zaken eene dépêche geschreven, waarin aan het Engelsche goevernement wordt medegedeeld, dat het Parijsche kabinet die voorstellen aanneemt met een klein voorbehoud omtrent het vierde punt, en daarvan mededeeling gedaan heeft aan de mogendheden van het noorden, om haar advies te hooren.

Die depêche is zeer geprezen geworden in de Europesche pers, als een blijk van de goede gezindheid der Napoleontische politiek. Wij vinden daarin aanleiding om er een oogenblik bij stil te staan.

Het eerste voorstel bepaalt dat Frankrijk en Oostenrijk in 't vervolg in Italië niet meer zullen tusschenbeide treden, zonder vooraf verkregen eenparige goedkeuring der groote mogendheden.

De heer de Thouvenel verzekert dat Frankrijk nooit iets anders verlangd heeft. Maar hij voegt er bij, dat het daarvan is afgeweken omdat Frankrijks belang dit gevorderd had, en daardoor acht hij de geschiedenis van den jongsten tijd geregtvaardigd. Maar als dat zoo is, wat waarde heeft dan de verklaring, dat het niet meer tusschenbeiden treden zal, dewijl het nu reeds vooraf heeft gezegd, dat het dit wél doen mag, zoo dikwerf Frankrijks belang het vorderen mogt?

Het tweede voorstel wil dat Frankrijk zijne troepen uit Italië en Rome zal terug trekken.

Ook dit wordt door den heer de Thouvenel aangenomen. Natuurlijk wordt er gezegd dat Frankrijk [illegible] vuriger verlangt, dan dat er een einde [illegible] maakt aan de Fransche bezetting in [illegible]. Maar [illegible] kan niet geschieden voor dat de Paus te Rome veilig en de onafhankelijkheid van [illegible] door de groote mogendheden erkend zijn zal. Hetgeen wil zeggen: wij blijven met onze troepen in Italië.

Het derde punt zegt: Het inwendig bestuur van Venetië blijft buiten de onderhandelingen der groote mogendheden.

Dat spreekt van zelf. Er is geene mogendheid, die het regt heeft zich daarmeê te bemoeijen. Dat kan niet betwijfeld worden. En zoo men zich hierover iets te verwonderen heeft, dan is 't dat zulke bepaling in dit stuk eene plaats vindt.

Het wordt alweer goedgekeurd, nogthans niet onvoorwaardelijk. De heer de Thouvenel meent dat men de gelegenheid moet open houden, om de koncessiën te bespreken, die Oostenrijk voor Venetië zou kunnen aanbieden, dat is, zou kunnen worden gedwongen aan te bieden.

Het vierde punt stelt vast, dat Sardinië zal kunnen bezit nemen van de hertogdommen en de Legatiën, zoodra de volken dier provinciën door eene nieuwe stemming zullen hebben bewezen, dat zij verlangen met Sardinië vereenigd te worden.

Dit laatste punt wordt aangenomen onder een voorbehoud. Frankrijk namelijk verklaart zich gebonden aan het traktaat van Zurich en kan dus niet toestemmen, maar het verklaart zich bereid, om deze zaak aan Oostenrijk aan te bevelen. Met andere woorden: Frankrijk neemt aan en verwerpt te gelijkertijd. Oostenrijk en het traktaat van Zurich dienen tot voorwendsel. Maar men weet te Turijn en te Londen dat het beteekent: „Geef mij betere voorwaarden voor Frankrijk; en doe dan zoo als gezegd is."

Ziedaar den zin van het geroemd vredelievend schrijven des heeren de Thouvenel, een schrijven dat de beurs sinds eenige dagen doet klimmen. Het komt kort en bondig hierop neer:

1°. Napoleon zal niet in Italië interveniëren, dan tenzij zijn belang het vordert.

2°. Napoleon zal zijne troepen in Italië laten, zoo lang hij dit goedvindt.

3°. Napoleon zal zich met het binnenlandsch bestuur van Venetië niet bemoeijen, voor dat hij daaraan behoefte gevoelt en

4°. Napoleon verzet zich tegen de aanhechting van de hertogdommen en de Legatiën aan Sardinië tot dat men 't hem beter naar den zin zal maken.

De drie eerste verklaringen staan duidelijk in het stuk te lezen; alleen de vierde moet tusschen de regels in gezocht worden; maar is niet minder zeker.

En dat wordt toejujcht door eene pers, die zich liberaal noemt en zich eigenlijk slechts tot een blind werktuig van het despotismus verlaagt. Het duurt nu al dertien maanden dat het publiek elken dag misleid wordt door de groote fraaije woorden, die het Bonapartismus aan het volk toewerpt. En in plaats dat de oogen opengaan, zijn vele bladen zoo diep verzonken in de slaafschheid, dat zij zelfs niet meer weten te lezen en niet meer weten te verstaan, wat haar onder krullen en bloemen wordt te lezen gegeven!

Dat gaat ons verstand te boven! Men hoort in die pers elken dag van vrijheid spreken. De *Arnhemsche Courant* had dezer dagen de onnoozelheid te getuigen, dat die vrijheid (nog wel Protestantsche vrijheid genaamd) door Keizer Napoleon in Italië gebragt werd. Hoe is dan de Napoleontische vrijheid Protestantsche vrijheid geworden? Wat eene verblindheid! Men droomt van vrijheid daar, waar ketenen gesmeed worden [illegible] Europa onder het juk van 't Napoleontisch [illegible] geraakt, men zal niet kunnen zeggen [illegible] en bepaaldelijk de liberale pers het [illegible] hebben. De slaafschheid van onzen [illegible] wat zwak is, en wijkt en buigt [illegible] voor wat sterk is, — verdient [illegible] van den beheerscher, die [illegible] regels wil dan den bekenden regel [illegible], die zeide: zoo wil ik, zoo gebied ik, [illegible] *pro ratione voluntas.*

Omtrent het aftreden van het Ministerie blijven nog de meest tegenstrijdige geruchten in omloop; gisteren namiddag wilde men te 's Gravenhage weten, dat het bij de aftreding van de twee ministers niet zou blijven, maar dat ook andere leden van het ministerie, na den

Vrijdag ll. gehouden ministerraad, hun ontslag aan den Koning zouden hebben aangeboden. Men spreekt meer bepaaldelijk van de ministers van Buitenlandsche Zaken, den heer van Goltstein en van Justitie, den heer Boot. Naar sommigen verzekeren, zouden de ministers van Oorlog, de heer Casembroot, van Marine, de heer Lotsy, en van Koloniën de heer Rochussen, de eenige ministers zijn, die zouden aanblijven. De tijd zal leeren wat er van al deze geruchten zij.

In het *'s Gravenhaagsche Nieuwsblad* leest men nog het volgende:

„In sommige wel onderrigte kringen te 's Hage wint het denkbeeld meer en meer veld, dat de portefeuille van Binnenlandsche Zaken zal worden aangeboden aan den heer Thorbecke. Dat denkbeeld heerscht zelfs onder de tegenstanders van de beginselen van dien staatsman, omdat men in hem alleen den man ziet, die in de tegenwoordige moeijelijkheden een ministerie kan bijeen brengen, dat op de meerderheid van de vertegenwoordiging kan rekenen en op den duur iets tot stand kan brengen."

Men leest in de *IJ- en Amstelbode:*

Wij zijn in staat om het berigt, omtrent de spoorwegen, voorkomende in het *Handelsblad*, in zooverre aan te vullen; dat de heer Cramerus c. s. als aanvragers voor de koncessie der opgenoemde spoorwegen, zich verstaan heeft met de koncessionarissen van den spoorweg van Zwolle langs de Zuiderzee op Amersfoort en Utrecht, zoodat men mag zeggen, dat de door het algemeen verlangde weg van Harlingen en Groningen over Meppel en Zwol naar Utrecht, Amsterdam en Rotterdam zal tot stand komen, wanneer aan de heeren Cramerus c. s., de aangevraagde koncessie wordt verleend.

Gisteren hebben de heeren Rochussen, minister van Staat en minister van Koloniën, van Reenen, oud-minister van Binnenlandsche Zaken en van Rappard oud-minister van Financiën een langdurig onderhoud gehad.

Ten gevolge van de vakature, ontstaan in de Eerste Kamer der Staten Generaal, door het overlijden van den heer van Dam van Isselt, zullen de Provinciale Staten van Gelderland, naar luid van art. 89 der kieswet, binnen dertig dagen na het overlijden, buitengewoon moeten vergaderen, om de opengevallen plaats te vervullen.

Uit Haarlem wordt gemeld: „Naar men verneemt heeft Ds. Busken Huët alhier ontslag gevraagd als predikant, omdat zijne overtuiging hem verbiedt langer de leer der Hervormde Kerk te verkondigen. (*A. C.*)

'sGRAVENHAGE, 11 Febr. Men verneemt dat door den heer C. Soetens alhier, zijn ingezonden twee aanvragen tot koncessie voor zijne reeds zoo veel besprokene railroute, te weten: Voor eene railroute tusschen de Parkstraat tot nabij het strand te Scheveningen; en voor de volgende lijnen in railroute met beweegbare overbruggingen. Van het Rijnspoorstaion te Utrecht over Vianen naar Gorinchem; van Gorinchem tot aan het station van den Antwerpschen spoorweg te Breda; van het stoomspoorstation te 's Gravenhage tot aan het Rijnspoorstation te Gouda; van het stoomspoorstation te Leiden tot Waddinxveen; van het Rijn-spoorstation te Gouda tot aan den overtogt der rivier te Gorinchem.

LEIDEN, 11 Febr, Zekere heer W., even buiten deze stad woonachtig, is op het bevel der arrondissements regtbank in hechtenis genomen, omdat hij ter teregtzitting weigerde den eed af te leggen, als getuige van een ten zijnen gepleegden diefstal, welke beleefde weigering geschiedde, omdat hij behoorde tot de sekte der Darbyisten, waarvan hier ter stede eene afdeeling bestaat.

HOORN, 11 Feb. Hoogste graanprijzen. Tarwe *f* 8.75; Rogge *f* 7; Gerst *f* 6; Haver *f* 4.75; Bruine boonen *f* 10; Witte dito *f* 9.75; Graauwe Erwten *f* 13; Vale dito *f* 12.50; Groene dito *f* 13. 980 Ned. ℔ Boter per Ned. ℔ *f* 1.10. 217 Kippen a *f* 1 per stuk; 13500 Kipeijeren a *f* 2.75 per 100 stuks. 4700 Eendeijeren a *f* 3.50 per 100 stuks.

LEIDEN, 10 en 11 Feb. Boter: 1ste kwal. *f* 1.35 a *f* 1.47½; 2de kwal. *f* 1.07½ a *f* 1.32½ per Ned. ℔.

LEEUWARDEN, 10 Feb. Ter veemarkt van heden zijn aangevoerd 482 runderen, als: 238 vette koeijen *f* 110 a *f* 290, 18 melke dito *f* 75 a *f* 155, 21 vare dito *f* 65 a *f* 140, 13 kalf dito *f* 90 a *f* 170, 40 vaarzen *f* 55 a *f* 165, 7 pinken *f* 25 a *f* 48, 95 ossen *f* 110 a *f* 215, 22 stieren *f* 65 a *f* 190, 28 vette kalveren *f* 10 a *f* 38. — 75 varkens, als: 35 vette *f* 65 a *f* 128, 22 magere *f* 22 a *f* 45, 18 vette biggen *f* 32 a *f* 60. — 78 schapen, als: 28 vette *f* 15 a *f* 28, 10 melke *f* 10 a *f* 16, 7 magere *f* 5 a *f* 14, 33 lammeren *f* 5 a *f* 12. De handel was over het geheel iets vlugger dan de vorige week.

ALKMAAR, 10 Feb. Ter kaasmarkt van heden waren aangevoerd 169 stapels kaas, wegende te zamen 35,401 Ned. ℔. De prijs was voor kleine hooikaas *f* 30, middelbare *f* 30.50, kommissie *f* 29, kleine graskaas *f* 31.50, middelbare *f* 32.50, kommissie *f* 30 per 50 Ned. ℔.

De telegraaf meldt heden het volgende:

PARIJS, 13 Feb. De *Moniteur* berigt dat de ridder Desambrois gisteren aan den Keizer de brieven heeft overgegeven, waarbij hij als gezant van Sardinië bij het hof van Frankrijk wordt teruggeroepen.

LONDEN, 13 Feb. De *Morning Herald* berigt dat a. s. Woensdag eene meeting zal worden gehouden, ter bepaling van de gedragslijn te volgen met betrekking tot de staatsbegrooting.

Z. K. H. de prins van Oranje is heden van hier vertrokken om eenige fabriekdistrikten te bezoeken.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 11 Febr. Hetgeen in een vorig berigt is gezegd van de vier voorstellen, door lord Cowley namens Engeland aan het Fransche goevernement gedaan, wordt min of meer bevestigd in een korrespondentie uit Florence, waarin beweerd wordt dat de aanhechting der Midden-Italiaansche Staten bij Piëmont bereids een volbragt feit zou zijn, indien de kwestie der aanhechting van Savoije en Nizza niet eensklaps ware opgeworpen geworden.

Het Sardinische goevernement, zich wel genegen voelende om Savoye te laten beslissen, doch Nizza niet willende afstaan heeft te Turijn de heeren Ricasoli en Farini ontboden, om hen te raadplegen nopens de te volgen gedragslijn in Italiëns belang. De heer Ricasoli heeft onmiddelijk aan die oproeping beantwoord, maar de goeverneur van Toskane, de heer Farini, wordt te Florence gehouden Pegens de bekommering, welke de reaktionaire partij en de Mazzinisten hem baren, die van de verdaging der aanhechting gebruik maken om onrust te zaaijen.

De zendelingen van Mazzini te Florence, Livorno, Bologna en Ferrara vermeerderen dan ook met den dag. De policie heeft sommigen hunner in hechtenis willen nemen, maar hen op vrije voeten moeten laten, daar zij van behoorlijke paspoorten voorzien waren. Verder is het gerucht te Florence verspreid, dat de kommandeur Buoncompagni te dier stede niet zal terugkomen. Dit verdient evenwel bevestiging.

De *Presse* behelst een artikel waarin de kwestie besproken wordt naar de gevoelens, die bij een gedeelte van het publiek in Frankrijk heerschen, namelijk dat de bevolking van Savoye tot een inlijving bij Frankrijk niet genegen is, en om welke bewering de *Presse* waarschijnlijk zich eene waarschuwing heeft op den hals gehaald, terwijl te Londen de *Times* het woord voert om de aanhechting van Savoye krachtig te bestrijden. Het blad beweert dat, wanneer dergelijke beginselen ingang mogten vinden Europas rust bedreigd wordt en het niets anders zijn zou dan een beroep op regeringloosheid, oproer en oorlog, en dat zoolang de overtuiging bestaat dat men die inroept het nutteloos is te spreken van een herstel van het openbaar vertrouwen en der beoefening van kunsten en wetenschappen, die eeniglijk in vredestijd bloeijen kunnen.

Intusschen schijnt Frankrijk, ten einde Sardinië te weerstreven, trouwer dan ooit de bepalingen van den vrede van Villafranca te willen vervullen en het voornemen te hebben, des vereischt zijn bezettingsleger tot Florence en Bologna te laten oprukken, om zijne politiek te doen eerbiedigen.

— Graaf Arese wien, volgens een schrijven uit Turijn, de zending is opgedragen om alle bestaande zwarigheden weg te ruimen, en tusschen de hoven van Engeland, Frankrijk en Sardinië een volmaakte overeenstemming te bewerken ter vrijmaking van Italië, is in deze hoofdstad aangekomen. Zijne zending is oneindig zwaarder dan die graaf Cavour op zich zou hebben genomen, en wel ten gevolge der sedert outstane verwikkelingen. Hoewel de Sardinische gezant steunt op de persoonlijke vriendschap van Napoleon, ontveinst hij zich niet dat zijne taak weinige kansen van welslagen oplevert. Mislukt ze, dan zal men waarschijnlijk eensklaps weder hooren van een toenadering tusschen Frankrijk en Oostenrijk, van een verzoening van het hof der Tuileriën met dat van het Vatikaan, van de oprigting van een Etruriesch koningrijk, ten gunste van den groothertog van Toskane, en van een Pauselijke vertegenwoordiger in de Legatiën.

Bereids zijn dergelijke geruchten in de hoofdstad in omloop, waaraan 1° de brief van den heer de Thouvenel aan den graaf de Persigny, betreffende de vier Engelsche voorstellen; 2° de vrijheid door het Fransche goevernement aan de geestelijkheid gelaten om de pauselijke encykliek in alle kerken te mogen aflezen; 3° de uitnoodiging aan den *Constitutionnel*, om zijn polemiek met Mgr. Dupanloup te staken, en die aan den *Siècle*, om zijne vervolging tegen dien Prelaat voor de korrektionnele regtbank te vervangen door een eenvoudig burgerlijke aktie, veel voedsel geven, daar men in een en ander kenteekenen meent te zien, van een meer gunstige gezindheid jegens Oostenrijk, ook voor het wereldlijk gezag van den Paus en voor de herstelling der hertogen, dan die op den dag der verschijning van het vlugschrift *de Paus en het Kongres* bestond.

— Het kabinet der Tuileriën, moet, naar men verzekert, twee mededeelingen gedaan hebben aan zijn gezant te Weenen, waarvan de eerste uitvoerig zou verklaren, dat Napoleon alle hoop verloren heeft, om de bepalingen van Villafranca en de laatste punten van het Zuricher verdrag te verwezenlijken. Daarbij moet de minister van Buitenlandsche Zaken trachten aan te toonen, dat Napoleon niet verantwoordelijk is, voor wat nu in Italië geschiedt. De eindstrekking der nota is een voorstel om aan de gebeurtenissen toe te geven op eene wijze, welke zoo min de belangen als de regten van Oostenrijk kwetst; in andere woorden, eene verstandhouding te bewerken tusschen de regering van Napoleon en die van Frans-Jozef ten opzigte der Britsche voorstellen.

In de tweede depêche moet de heer de Thouvenel aan de Oostenrijksche Regering eenige opmerkingen maken nopens het werven van troepen in den Keizerstaat voor rekening van Rome en Napels, en ten opzigte van zekere gestrengheids-maatregelen, welke te Venetië genomen worden.

— Het antwoord van Oostenrijk op de Fransche nota van 31 Januarij is te Parijs ontvangen. Graaf Rechbergs schrijven is zeer gematigd en behandelt de Fransche depêche punt voor punt. Het legt bijzonderen nadruk op de volgende twee artikelen. 1° dat Piëmont niet opgehouden heeft het beginsel van niet-tusschenkomst in Midden-Italië te schenden; 2° dat Oostenrijk, ofschoon erkennende dat Frankrijk zijne verbindtenissen ten opzigte der vertoogen niet miskend had, niet van den grondslag van Villafranca en de bepalingen van Zurich kan afgaan. Voor het overige is het zooveel te minder geneigd om geweld te gebruiken, als het overtuigd is dat de proefneming, welke men wil doen ten gunste van het goede regt, namelijk dat des prinsen zal uitvallen.

De volmaakte juistheid van dit verslag kan niet gewaarborgd worden, maar schijnt desniettemin den hoofdzin van graaf Rechbergs nota weder te geven. Intusschen zullen hierover spoedig stellige berigten ingewonnen worden.

— Men zegt dat de heer Jules Favre den *Siècle* in zijne aanklagte tegen Mgr. Dupanloup en den *Ami de la Religion* moet verdedigen. De heer Berryer zal voor den bisschop en het dagblad optreden.

— Heden werd veel gesproken over eene tweede cirkulaire, welke graaf Cavour aan de mogendheden zou gerigt hebben. Daarin beklaagt hij zich over de dreigende houding, door Oostenrijk in het Venetiaansche aangenomen, welke hem tot eene nieuwe leening van 40 millioen franken en het te wapen roepen van 40,000 man noopt.

— Een adjudant des Keizers is met geheime instruktiën voor maarschalk Vaillant naar Milaan vertrokken.

— Mgr. Gerbet, Bisschop van Perpigaan heeft eene belangrijke brochure uitgegeven, onder den titel: „Over het Pausdom, in antwoord op het geschrift *de Paus en het Kongres.*" De voorrede begint met deze woorden:

„Deze uitgave is geen mandement of herderlijke brief, noch eene bisschops-cirkulaire; het is het antwoord van een schrijver, die zich noemt, aan een, die zich niet noemt."

— De Katholieken van Genève hebben een adres aan den heer Louis Veuillot gezonden, hetwelk bovendien onderteekend is door de inwoners van Savoye en van de naburige Fransche gemeenten. Het wordt opgemerkt dat daarin de naam des Franschen Keizers niet voorkomt.

De volgende volzinnen trekken daarin de aandacht:

„De *Moniteur* heeft, door het opheffen van den *Univers*, het vlugschrift: *De Paus en het Kongres* onderteekend. — De smart der Katholieken is ten toppunt, en strekt tot schande voor hen die haar veroorzaken. Wat u betreft, mijnheer, verheug u!.... want de gronden voor uw vonnis brengen die in herinnering, welke de Farizeën aanvoerden. Maar gelukzalig zijn zij, die vervolging lijden om de regtvaardigheid. Gij valt, mijnheer, terwijl gij de regten verdedigt van het vereerde Hoofd der Katholieke Godsdienst! Gij valt op het strijdveld, het kruis in de hand, gelaat en hart naar Rome gerigt, waar u de zegen toeft van een Opperpriester en Vader!

„De *Univers* opgeheven, welk eene gemakkelijke overwinning!... Zullen zij ook de godsdienstige tegenkanting opheffen?.... Zullen zij het geweten opheffen!... Zullen zij de vierschaar Gods opheffen?...

„Wij bieden aan u, mijnheer, en aan uwe hooggeëerde medewerkers onze levendigste sympathiën, onze opregtste gevoelen van gehechtheid."

— Men leest het volgende in den *Moniteur*: Het *Journal des Débats* heeft, op gezag van den *Corriere Mercantile* medegedeeld, dat het Fransche leger in Italië, gedurende het laatste halfjaar meer dan 6000 man verloren hebbende, eene vermeerdering van 15000 man zoude ondergaan.

De gezondheidstoestand van het leger is uitmuntend, de sterfgevallen overschrijden het gewone getal niet. Het is ook onjuist dat de typhus in de hospitalen heerscht. De verloven aan de gekwetsten en zieken van ons leger, — een gevolg van onzen roemrijken

veldtogt, — uitgereikt, hebben leegten in de gelederen doen ontstaan, welke het natuurlijk was aan te vullen; doch men heeft dit nog niet gedaan.

— De heer Cretineau-Joly geeft eenige beschouwingen over den milden geest, die in het bestuur der Kerk heerscht, en zegt o. a. het volgende:

„Deze godsregering, welke ware gelijkheid voortbrengt, schept voorouders aan al hare zijdelingsche afstammelingen. Zij erkent geene onderscheiding dan die van het talent. Met gebonden voeten den adel of de geboortesvoorregten voorbij gaande, neemt zij geen onweersprekelijker oppermagt aan dan die der deugd. De Kerk houdt hare deuren wijd geopend voor het genie of de wetenschap. En wie kan weten in welken hoek van Italië het kind of de jongeling rondzwerft, die de toekomstige Paus zal zijn? Leeft hij, als Gregorius VII, in de nederige werkplaats zijns vaders? Dwaalt hij, als Pius V, bij den weg alvorens door eenige monniken te worden opgenomen? Hoedt hij, als Sixtus V, de kudde? Spruit hij, als Paul V, uit een burgergezin? verbergt hij zich, als Clemens XIV of Gregorius XVI, in de schaduw van een klooster?

„Treedt hij, als Leo X, van onder den vorstelijken troonhemel der Medici, als de geest Gods hem aan zijne mede-kardinalen als hun hoofd komt influisteren?

„Men doorloope alle rangen en standen, opdat men ervare, dat een Paus zoo uit de minste als uit de verhevenste [illegible] voortkomen.

„Men heeft hier niet te doen met eene familie, welke een groot man tot stichter heeft en vaak eindigt in geslachten van sukkelaars. De troon, het purper, de hooge waardigheden, alles is onderworpen aan een voortdurenden wedstrijd en onder de ongekenden van heden vindt men den vorst en gebieder van morgen. De jeugd der Kerk wordt vernieuwd als die des arends.

„Als alles om het Vatikaan verandert, rijken, kroonen en volkeren verdwijnen, dan bewaart de Kerk, altijd onverwisselbaar, hare overleveringen en vooroude plegtigheden. Na met haar statigen tred door eeuwen en omwentelingen te zijn voortgeschreden, nadert de Kerk onmisbaar ter bepaalder ure haar doel; want, zooals Bossuet zegt: „Alle volkeren zijn aan dat groot en vreedzaam koningrijk onderworpen. De eeuwigheid is er aan beloofd, en het moet het eenige zijn welks magt niet in een ander rijk zal overgaan."

„De Paus heeft Kardinaals als ministers, Bisschoppen tot afgezanten, kerkvorsten om zijn gezag in de gewesten te vertegenwoordigen. Maar zou men soms willen, dat de zaken der Kerk in de handen van een huisvader overgingen, die als een „Clergyman" over godsdienstzaken zou beslissen, terwijl hij zich met de zorgen van zijne huishouding bezig hield? Komen de Kardinalen en priesters niet uit het hart van het Italiaansche volk voort? Heeft de Paus niet dezelfde afkomst? En kennen zij de behoeften, de wenschen en geaardheid van het volk niet? Zijn zij er niet toe geneigd om het land gelukkig te maken, dat hun dubbel dierbaar is als geboortegrond en opvoedingsoord?

„De Pauselijke Regering, de oudste en wettigste van alle mogendheden, is even beperkt in zijne inkomsten als in zijne uitgestrektheid. De oorlogen, welke het niet gevoerd heeft, hebben het verarmd; de vreemde oproeren en ketterijen, waarvan zij den weerstuit geleden heeft, hebben het van een deel harer hulpbronnen beroofd; en toch werd nooit aan een Staat minder belasting opgelegd, nooit schonken vorsten met kwistiger hand aanmoedigingen aan kunsten, wetenschappen, letteren en akkerbouw. Nooit, in geene geschiedenis, zal zulk eene opvolging van groote mannen gevonden worden, die door de regtvaardigheid heerschen en het vaderschap der Drie-kroon doen zegevieren door de onbevlektheid van hun leven.

„Nu de Voorzienigheid aan die rozen eenige doornen heeft gegeven, en het priesterbestuur, dat echter voor twee derden uit leeken bestaat, niet strookt met de gevoelens van overspannen denkers of advokaten, nu de geheime genootschappen met een alles behalve Italiaansch en nog minder Katholiek doel de pauselijke regering pogen te dwarsboomen en daaraan de ingekankerde misbruiken verwijten, welke uit den aard des volks voorspruiten, moet [illegible] verklaard worden dat de priesters niets verstaan van het bestuur der tijdelijke zaken? Ware dit zoo, dan zou men moeten bekennen dat het menschelijk geslacht verbasterde; want de priester is het kind des volks [illegible] was dikwijls de trots, de eer en de vreugde van het gezin."

— Men verneemt dat de Amerikanen, die zich bezig houden met een gedenkteeken aan Washington op te rigten aan Napoleon [illegible] een steen gevraagd hadden uit het graf van Napoleon [illegible]. De Keizer heeft zich beijverd daaraan te voldoen, en den 20n December jl. is de steen op plegtige wijze overgegeven.

ENGELAND.

LONDEN, 11 Feb. Men beweert dat lord Palmerston alvorens aan het Lagerhuis mededeeling te doen van het Handelstraktaat met Frankrijk het had willen [illegible] dat Frankrijk bepaald van zijne plannen op Savoye had afgezien. Te dier zake zoude tusschen het ministerie van Binnenl. Zaken en lord Cowley Donderdag jl. depêches zijn gewisseld, waarvan de uitkomst aan de verwachting van het hoofd van het kabinet en den minister van Binnenlandsche Zaken niet beantwoord had. Zonder nu die mededeeling te kunnen inleiden met een voorrede, welke de aanstaande diskussiën in het Hoogerhuis nopens de Savoyische kwestie onvermijdelijk schenen te maken, moesten de ministers reeds dadelijk het Parlement van het handelstraktaat kennis geven.

De *Times*, die als de meeste bladen een artikel er over heeft, keurt het goed en vindt het doel van uitgebreider strekking en de feitelijke ontwikkeling er van ruimer dan het blad aanvankelijk verwacht had.

— De heer Gladstone heeft aan het Lagerhuis het handelsverdrag met Frankrijk en het budget voorgedragen. Daaruit blijkt dat de inkomsten van het volgende jaar een te-kort van bijna 10 millioen pond zullen opleveren. Om hierin te voorzien, stelt de kanselier der schatkist eene belasting op de inkomsten voor.

De bladen keuren het financieel verslag van den heer Gladstone alsmede het verdrag goed; intusschen maakt de *Times* daaromtrent de volgende opmerking: „Wijl het handelsverdrag bestemd is om den vrede tusschen Frankrijk en Engeland te bevestigen, waarom komt dan de afdeeling oorlog voor £ 30 millioen op het budget voor? En tegen wien maakt Engeland zulke geduchte wapeningen? Waarom zet men toebereidselen voort, welke een wederzijdschen argwaan bewijzen, terwijl Frankrijk en Engeland de handen ineen slaan en vriendschapsbanden knoopen?

— De vertraging der ten uitvoer legging van het handelstraktaat met Frankrijk wordt vooreerst geweten aan een ongesteldheid van den heer Gladstone, en aan de verdaging tot Vrijdag der diskussiën in het Parlement; men tracht die echter door geheime redenen te verklaren, in verband met de heerschende politiek en lord Palmerstons wensch om het aan nieuwe gebeurtenissen over te laten dat Sardiniens stelling tegenover Frankrijk zich betere.

— Men zal zich herinneren, dat in de zitting van het Hoogerhuis op 7 dezer, lord Shaftesbury eene hevige redevoering heeft gehouden tegen de inlijving van Savoye bij Frankrijk, en dat de hertog van Newcastle tegen dergelijke taal, als gevaarlijk en verbitteringwekkend, heeft gewaarschuwd. Wat echter opmerking verdient en minder algemeen bekend is, is het volgende: lord Shaftesbury heeft verklaard, dat Engeland die inlijving met krachtdadigen wederstand (*physical resistance*) behoorde tegen te gaan. Het was vooral tegen deze uitdrukking dat de hertog van Newcastle te velde trok, en lord Shaftesbury hernam alstoen dat hij geen *physical*, maar *passive resistance* bedoeld heeft. Het onderscheid nu dat tusschen beide uitdrukkingen bestaat, bemerkt een ieder. De verslaggevers hebben daarop '*physical resistance*' weggelaten, maar de rede van den hertog van Newcastle, die hoofdzakelijk op deze uitdrukking antwoordde, in hare oorspronkelijkheid behouden.

— Even als de Europesche bisschoppen hebben ook de Amerikaansche beraadslaagd over het groote vraagstuk der Romeinsche zaken. De prelaten van het aartsdiocees van New-York, ten getale van negen in een koncilie vereenigd, hebben verscheiden besluiten genomen en daarvan door toespraken en herdelijke brieven kennis gegeven aan hunne onderhoorigen. Te New-Orleans wordt een ander koncilie gehouden met hetzelfde doel. Daarin zal men, als in dat van New-York op de handhaving der regten van den Paus aandringen.

De herderlijke brief aan den aartsbisschop van New-York onderscheidt zich door een bijzonder krachtigen inhoud. Er worden waarheden in gezegd, welke gansch Amerika verbaasd doen staan, terwijl de bladen, die het vlugschrift *de Paus en het Kongres* tot de wolken verheven hadden, met hooge verbolgenheid daartegen uitvaren.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 11 Febr. Aan de *Boërsenhalle* wordt geschreven, dat generaal Benedeck het opperbevel over het Oostenrijks leger in Italië zal nemen; dat de bergpassen van Tyrol versterkt worden en het kabinet van Frans-Jozef stappen doet bij de verschillende Staten van den Duitschen Bond om de houding te kennen, welke, ingeval Venetië werd aangetast, door hen zou worden aangenomen, die vroeger verklaarden dat zij de lijn van den Mincio als noodzakelijk ter verdediging van Duitschland beschouwden.

— Berigten uit St. Petersburg melden, dat Rusland geenszins in alle opzigten met de Fransche staatkunde instemt, maar tevens van eene nadering tot Oostenrijk niets wil weten. Het gerucht dat de minister van Buitenlandsche Zaken, vorst Gortschakoff, de bekende tegenstander van Oostenrijk, zou aftreden, moet ten eenemale ongegrond zijn.

BERLIJN, 12 Febr. De nota van den heer de Thouvenel van 31 Jan. heeft hier den indruk gemaakt, dat Frankrijk zich op hoffelijke wijze aan de bepalingen van Villafranca ontrukken wil. De onderhandelingen tusschen Parijs en Turijn moeten druk worden voortgezet. Men denkt hier dat de oplossing van het Midden-Italiaansche vraagstuk bespoedigd zal worden door de verstandhouding der Tories met de Iersche parlementsleden te Londen. De laatste, verbitterd wegens de handelingen van lord Palmerston ten opzigte der Romagna, hebben den Tories hunne hulp aangeboden. Deze wilden echter eerst de aanneming van het handelsverdrag en van het hervormingsontwerp voorbij laten gaan, waarna zij de buitenlandsche staatkunde met kracht zullen aantasten. Het ministerie moet zich beijveren de zwarigheden tusschen Parijs en Turijn uit den weg te ruimen.

— Uit Flensburg is een telegram dd. 12 dezer ontvangen welke het volgende mededeelt:

Een getal van 26 afgevaardigden, derhalve de groote meerderheid, heeft een adres aan den koning onderteekend, van den volgenden inhoud: Aan het koninklijk besluit van Januarij 1852, dat slechts voor een gering deel onze verwachtingen bevredigde, is buitendien geene volledige uitvoering gegeven. In plaats van eene gelijkstelling met de andere deelen van het rijk, wordt het nationale gevoel onderdrukt. Slechts een algeheele verandering van de politieke gedragslijn der Regering kan tot eensgezindheid voeren. Vermits het koninklijk besluit van 1852 niet enkel Holstein, maar ook Sleeswijk betreft, gelden de voor Holstein in November 1858 buiten werking gestelde bepalingen en de staatsregeling voor 1855 ook niet meer voor Sleeswijk. De standen verwijzen naar de, in September 1846 aan de bondsvergadering overgelegde verbinding van Sleeswijk-Holstein, en protesteren plegtig tegen elke scheiding van beide provinciën. De beraadslaging over dit adres zal Dingsdag plaats hebben.

ITALIË.

ROME, 3 Febr. In de Legatiën spannen de geheime genootschappen alles in om de bevolking opgewonden te houden en die der overige gewesten tot opstand te brengen. Schotschriften, boeken, geld en allerlei vleijende beloften worden kwistig uitgedeeld om soldaten en burgerij te doen opstaan.

Te Florence heeft met eene kommissie zamengesteld, met het uitsluitend doel, om de Marken en Ombria op te ruijen. Deze bezit uitgestrekte hulpmiddelen en wordt krachtig ondersteund door het revolutionnaire bewind van Midden-Italië.

Terwijl de Piëmontesche huurlingen de inlijving van Midden-Italië ten gunste van Viktor Emmanuel bevorderen, verbreiden de handlangers van Mazzini de onrust in het reeds aangehechte Lombardije. Berigten van daar alsmede uit Toskane spreken er van dat men moeite heeft de opgewondenen te beteugelen.

Hierbij merkt een verslagschrijver aan, dat de wapenen, waarvan men zich bedient om het Pauselijk gezag te vernietigen, wel eens tegen Piëmont-zelven konden keeren.

— Tot 1 Febr. waren te Ancona reeds 1800 Oostenrijksche officieren, onder-officieren en soldaten aangekomen.

— De *Indipendènte* van Turijn meldt dat 12 millioen lires ter beschikking van den minister van Oorlog zijn gesteld wijl men uit zekere bron weet dat Oostenrijk 100,000 man in het Venetiaansche bijeen trekt en een observatie-leger bij Vicenza zal oprigten.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 13 Februarij.

GETROUWD (9 Febr.): G. E. Zahn met J. K. Arntz. - J. L. Schimsheimer met W. Bosman.

BEVALLEN (9 Febr.): P. Wubbe, geb. Heyman, Z. — (10 Febr.): E. L. Haustedt, geb. Robert, Z. - M. P. Minnigh, geb. Krämer, D.

OVERLEDEN (7 Febr.): B. M. Herderschee, geb. Holm, 54 jaren.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	f 55 3/16	2/m. Livorno	[illegible]
Zigt "	" 55 9/16	" Napels	[illegible]
2/m. Bordeaux	" 54 7/8	3/m. Petersburg	[illegible] 167
1/2/m. "	" 55 1/4	[illegible] Weenen	" 83
3/m. Madrid	" 240 [illegible]	[illegible] Augsburg	" 99
" Cadix	" 240 [illegible]	[illegible] Frankfort	" 99 1/2
" Sevilia	[illegible]	2/m. Hamburg	" 35 1/16
" Bilbao	[illegible]	Zigt "	" 35 1/4
" Lissabon	" 40 7/8	2/m. Londen	" 11.60
" Porto	" 40 1/4	Zigt "	" 11.67 1/2
2/m. [illegible]	" 45 1/2	Rotterdam	" 1/4

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 11 Febr. 3 pc. Rente 67.55; 4 1/2 pc. id. 97.30, Fr.-Oost. Spoorw. 493.—; Credit mobilier 736.—; 3 pc. Spanje 43; 1 3/4 pc. id. 33 1/4; Spanje Cred. —.—; Passive —; Russ. Spoorw.-Aktiën —; Rom. Leening —.

MADRID, 11 Febr. Spanje 3 pc. 44.05; 1 3/4 pc. 34.05.

LONDEN, 11 Febr. Cons. 94¾ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko — a —; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. old bonds —; 5¾ pc. Grenada — a —; id. uitgestelde — a —; 2½ pc. Venez. 26⅝ a —; 1 pc. id. — a —; 3 pc. Port. — a —; 3 pc. Spanje — a —; 1¾ pc. id. 33¼ a —; Coupons — a —; Amortis. — a —; 4½ pc. Russen 97¼ a —; 5 pc. id. — a —; 2½ pc. Holland 66 a —; 4 pc. id. — a —; Illinois Shares 56 a —; id. 7 pc. Oblig. 78 a —; Sardinië 85⅝ a —; Ecuador — a —.

WEENEN, 11 Febr. Met. 5 pc. 69.—; 2½ pc. —.—; Nat. 77.80; Loten 1854 4 pc. —; Bank-Aktiën 852; Noord-Baan-akt. 194; Oostenr. Cred. Loten —; Cred. Anst. 181.—; O.-Fr. Spoorw.-akt. 266.—; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe 156.—; Wissel op Londen 3/m. 13.22½; Parijs —.—; Frankf. —; Amst. —.—; Goud 32.—; Zilver —.

BERLIJN, 11 Febr. Metalliek 5 pc. 50; Nationale 57¾, Stiegl. 5de serie 94; 6de id. 104¾; 5 pc. Eng. Russ. 105, Nieuwe 3 pc. 63¼; Pruiss. Staats. 4½ pc. 99¾; id. Nieuwe 5 pc. —; Fr. Oost. Spoorw. —; Credit —; Wissel op Londen 3/m. 6.1b. 6.17¾, Parijs 79; Hamburg 150¼; Amst. zigt 141⅜, 2/m. —, Weenen 74, Petersburg 96⅜.

HAMBURG, 11 Febr. 4 pc. Rusland 61¾, 4½ pc. id. —, 3 pc. Spanje 40, 1¾ pc. id. 31, Vereinsb. 98¾, Noord-Duits. bank 84, Mexikanen —, Wissel op Londen 3/m. —, Amst. —, Diskonto —.

FRANKFORT, 11 Febr. Metalliek 5 pc. 50½, Nation. 56⅜, Cred. Akt. —, Spanje 3 pc. 42½, 1¾ pc. 32½, Bankakt. —, Wissel op Londen 116⅝, Weenen 87⅜, Parijs —, Diskonto —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

Fondsen	pCt.	11 Febr.	4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	à pCt.			
Nederl. Bank	4 „			
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	64⅝	64 11/16	
Dito Dito	3 „	76⅛		
Dito Dito	4 „	98⅛		
Oost-Ind. Leening	4 „			
Amortis. Syndik.	3½ „	93½		
Handel-Maatsch. op rescontre		125¾		
Aand. Holl. Spoorweg				
Leening idem	4½ pCt.			
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ „			
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ „			
Dito bij *Rothschild*	2½ „	51 11/16		
Frankrijk, Certifikaten	3 „			
Spanje, Obligatiën	1¾ „	32 15/16	33	
Dito	3 „			
Dito Binnenl.	3 „	42 11/16	42¾	
Amortisable Schuld		11⅜	11 7/16	
Bewijzen Coupons				
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	43 11/16		
Dito 1856/1859	3 „	42 3/16	42¼	
Dito Uitgestelde				
Rusl., Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	104	104⅛	
Dito bij idem 1828/1829	5 „	102		
Cert. bij idem 1831/1833	5 „	84½		
Dito bij idem 1840	4 „	79⅞		
Dito bij Stieglitz	4 „	79⅜	79½	
[illegible]	4 „	79[illegible]		
Dito 5de Serie	5 „	89⅜		
Dito 1855, 6de Serie	5 „	99⅜	99 7/16	
Dito adm. te Hamburg	5 „			
Dito dito te Londen	5 „			
Dito dito dito	4½ „	94½		
Dito dito dito	3 „	62⅜		
Inschrijving in Assignat.	6 „			
Certifikaten van dito	6 „	61¾		
Spoorweg Aktiën	5 „			
Polen, Aand. 1835, fl. 500	f			
Obligatiën	4 pCt.	77⅜		
Pruissen, Obligatiën	4½ „			
Dito 1859	5 „	205½		
Aandeelen 1854	3½ „			
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 „			
Dito dito	4 „	46		
Dito Metalliek	5 „	47 9/16	48 1/16	47 9/16
Dito dito	2½ „	25 9/16	26 3/16	26⅜
Dito Rente Amsterdam	5 „	70	70¼	
Dito Nationale 1854	5 „	54	54⅝	54
Weener Bank-Aktiën	f	736	742	
Dito Aand. fl. 250, 1839	„			
Dito dito „ 250, 1854	4 pCt.	246	247	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen				
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 „			
Dito bij *Rothschild*	5 „			
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 „			
Dito	3 „			
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 „			
Dito 1839 van £ 100	5 „			
Dito 1843 „ £ 100	5 „			
Dito 1852	4½ „			
Dito 1858	4½ „			
Sardinië	5 „			
Peru, Geldl. 1854	4½ „			
Dito te Parijs				
Ecuador, Oblig. 1855	1 „	12⅝		
Venezuela, Obligatiën	3 „	25¾	25 13/16	
Dito	1½ „	13 7/16	13½	
Grenada, Obligatiën	4 „			
Dito Uitgestelde				
Mexico, Obligatiën	3 „			
Nrd-Amerika, Cert. h. *Hope en C.*, Lr. A	„			
Dito dito	„ B „			
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.			
Illinois Spoorweg-aandeelen				
Dito Oblig. [illegible]	7 pCt.	80¾		
Galvest. Spoorweg Oblig.	8 „			
Louisiana [illegible]		101¾		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825 [illegible]		4	4 1/16	

Handel-Maatschappij kontant [illegible] dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg volgefourneerde 213¾, ¾;

Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —; 4½ pc. Fransche 88.

Binnenlandsche fondsen onveranderd. Oostenrijksche aanvankelijk in vaste stemming, zijn later door partikuliere verkoopen terug geloopen en sluiten beneden de slotkoersen van gisteren. Overigens leverde de markt geene veranderingen op.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt.; Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 13 Februarij tot 3¼ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 64 11/16; Aand. Handel-Maatsch. 125¾, Spanje, Binnenl. 3 pc. 42¾; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. ——, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 99 11/16, 5 pc. Oostenrijk, Met. 5 pc. 48 7/16, dito 2½ pc. 26¾ dito Rente Amst. 5 pc. 71⅛, dito Nationale 1854 5 pc. 54 15/16.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 13 Februarij.

Van Tarwe verkocht: 125 ℔ o. b. Poolsche, 290.
Van Rogge: 119 ℔ Arch. *f* 190, 120, 122 ℔ o. Pruiss. *f* 193, 198.

SCHIEDAM, 11 Febr. Moutwijn *f* 13,25; Jenever *f* 18,75; Amst. Proef *f* 20,— per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 1,60 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 11 Febr. Olsen, Felix, Frederikstad.
HELVOET, 12 Febr. Albatross (st.), Liverpool.
BRIELLE, 12 Febr. Prins van Oranje (st.), Duinkerken.

UITGEZEILD:

TEXEL, 12 Febr. De Witt, Prins Frederik der Nederlanden, en Hofstee, Wassenaar, beide Batavia - Faber, Willem Eggerts, Soerabaya - Bos, Josephine Bernhardina, Suriname.
HELVOET, 12 Febr. Feijenoord (st.), Londen.
BRIELLE, 11 Febr. Cologne (st), Londen.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 13 Februarij, in lading naar:

Keulen. J. C. Wilson, Cöln N°. 18.
Frankfort. J. Stumm, Frankfort N° 14.
Mannheim. F. Kroell, Stolzenfels.
W. A. van der Poll, Europa.
Maintz. B. Kirschreiber, Maintz N°. 5.
Dusseldorp en Duisburg. W. Kautz, Nidderrhein N°. 3.
Urdingen. A. J. Hoorn, Vrouw Hendrika.

AMSTERDAM, 10 Februarij, vertrokken naar:

Maintz. [illegible], Maintz N°. 4.
Mannheim. J. M. Rimpel, Harmonie.
Mannheim. L. Penning, Azia, S.
Dusseldorp. J. Urmetzer, St. Nicolaas.
Urdingen. J. D. Keuter, Jonge Arend.

Rijnhoogte ARNHEM, 11 Febr. 8 el 5 p. 1 duim.
KEULEN, 12 „ 13 [illegible] 4 „

Advertentiën.

Bevallen van een *ZOON*, P. M. HEIJINK—ERFTEMEIJER.

AMSTERDAM, 11 Februarij 1860. (2313)

(2314) Heden verloste van een *ZOON*, ELISABETH HESSELFELT, Echtgenoot van

J. DIEKMANN.

AMSTERDAM, 12 Februarij 1860.

(2312) Heden overleed, na een langdurig lijden, in den ouderdom van 29 jaren en 4 maanden, na voorzien te zijn van de Heilige Sacramenten der stervenden, mijne geliefde Echtgenoote, Mevrouw MARGARETA MARIA CONSTANTIA LUDOVICA THERESIA VAN ERCKELENS.

MAASTRICHT, den 8 Februarij 1860.

T. A. VAN DIONANT, Kapitein.

Algemeene Kennisgeving.

DE ZALF EN PILLEN VAN HOLLOWAY zijn zonder weerga in gevallen van zinkingen. L. M. M. te Monnikendam, was sedert 4 jaren onophoudelijk aan zinkingen onderhevig, welke zoo zeer hadden toegenomen, dat hij vier of vijf maanden lang genoodzaakt was het bed te houden, en de geneesheeren verklaarden hem rond uit dat hij niet moest verwachten ooit weder wel te worden. Hij zag dus van elk ander middel af, en begon de zalf en pillen van Holloway te gebruiken. Deze veroorzaakten eene zoo groote verandering in zijn gestel, dat hij spoedig zijne gewone bezigheden kon hervatten, en nog eenigen tijd daarmede voortgegaan zijnde, herstelde hij tot verwondering van een elk geheel en al.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt:

Doosjes Pillen à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 13.50 en *f* 20.50.

Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7.05, *f* 13.85, *f* 22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMA, Apothekers, Utrechtschestraat, Y N°. 251 en Nieuwendijk, L N°. 78, als Dépôthouders te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, dépôthouder te *Utrecht*, G. VERHAART, dépôthouder te *Prinsland* en bij STRAATMAN, hoofd-dépôthouder te 's *Bosch*, alsmede te *Londen* Strand 244 *Holloway's Etablishment*. (2166)

(2310) In een der voornaamste steden van Zuid-Holland, wordt tegen Mei of eerder gevraagd, eene **Jufvrouw**, R. C., niet beneden de 25 jaren, de Fransche taal sprekende, ter adsistentie van Winkel en Huishouding. Adres *franco*, brieven, letters P. N. aan den Boekhandelaar A. M. VAN [illegible] te Delft.

Eerstdaags zal eene goede vertaling bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN verschijnen van de werkjes:

HET ROMEINSCHE VRAAGSTUK,

DOOR DEN

Burggraaf DE MELUN.

Naar het Fransch.

HET REGT VAN DEN PAUS,

ANTWOORD OP HET VLUGSCHRIFT

DE PAUS EN HET KONGRES

door

M. POUJOULAT.

Vertaald uit het Fransch.

Bij bovengenoemden komt morgen van de pers:

DE PAUS.

VRAGEN VAN DEN DAG,

DOOR

Msgr. DE SEGUR.

UIT 'T FRANSCH VERTAALD.

En bij denzelfden is van de pers gekomen en verzonden:

RONDGAANDE BRIEF VAN DEN PAUS

(ENCYCLICA)

AAN ALLE

BISSCHOPPEN DER WERELD.

Oorspronkelijke Latijnsche tekst, benevens getrouwe Nederlandsche overzetting.

In dit belangrijk stuk wordt breedvoerig de brief van Napoleon III aan Pius IX besproken, alsmede de inhoud van het antwoord medegedeeld, dat de Paus aan den Franschen Keizer heeft doen toekomen, terwijl de gedragslijn, welke de Paus zich voorgenomen heeft ten opzigte van het vraagstuk zijner wereldlijke magt te volgen, er klaar en openlijk in wordt uiteengezet.

Prijs 10 Cents.

DE

OPENBARE VERSTANDELIJKE MAATSCHAPPIJ

DOOR DE

KATHOLIEKE LEER GESTICHT,

DOOR

H. D. LACORDAIRE,

Lid van de orde der Predikheeren.

MET EENE VOORREDE

VAN

A. FRENTROP,

R. K. Priester te 's Gravenhage.

Prijs 25 Cents.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.